

ÚVODNÍK

Dubnové KN už byly v tisku, když poprvé po delší době, a to hned po překrásně rozkvetlých Velikonocích, zapršelo. A pořádně. Vláhly už bylo potřeba, tak je to v pořádku. Meruňky, broskve, trnky a třešně už odkvetly a nastal čas hrušek a jabloní a také ořechů. Jen vinná réva byla dosti dlouho poměrně opatrná, ale jaro se nedá zastavit a přibývají desítky odstínů zeleně. Sluníčko k tomu (sem tam i teplotní rekordy) a hned je to veselejší. Začátek května ovšem naše nadšení značně ochladil. A to doslova. Jakoby si „ledoví muži“ pospíšili a „kozy v háj“ by v tom nečase nikdo nevyhnal. Jednak kvůli dešti a zimě, jednak proto, že už v Kokorách asi žádné nejsou. Pokud nás opravíte, budeme rádi. Abych připomenul aspoň nenásilně rok 1945, hned po válce bylo v našem městečku zaznamenáno u jednotlivých chovatelů celkem 400 koz. V jednom se ovšem rok 1945 a rok 2011 podobají. Už v první květnové dekádě rozkvetly šerfy a kaštiny a to každý rok nebývá. Ještě jedna lidová pranostika hrozí: „Hloh kvete, sníh (nebo zima) mete.“ Na druhé straně jsme si už do prvního máje užili vlastních ředkviček i výborného křehoučkého pařeníšního zeleného salátu a ten zimní na záhonu už je také k dispozici. Ale ráno 4. května přišla pohroma na ty nejhranější brambory. Mráz nerovnoměrně sedal na různá místa v obci a bramborová zeleň zhnědla úplně, nebo alespoň zčásti. Snad se toho aspoň některé porosty postupně zbaví. Starosti nemají ti, kteří s výsadbou příliš nespěchali. Na frak dostaly i některé květy a ořechy. Snad už to byli ti zmrzlí a už se, doufáme, nevrátí.

V dubnovém čísle bylo na fotografiích tolik tváří, že si při jejich identifikaci budeme muset vybrat. A také nesmíme zapomenout dát správnou odpověď alespoň na některé hádanky. Hleďte a čtěte uvnitř listu. Někteří čtenáři nám chybějící jména správně doplnili (např. paní L. Z. a další), ovšem jen při náhodných setkáních na ulici. Jsme za to vděční, vidíme, že se noviny čtou a zkoumají, nemáme však vždy už dosti sil, abychom všechny opravy a doplňky řádně zdokumentovali a znovu popsali. Čtenáři, buď, prosím, shovívaví.

Květen byl pěkný, ale až do posledního týdne poměrně suchý. Zalévalo se a zalévalo ale na druhé straně se poměrně slušně sušilo. Poslední květnový víkend ovšem poměrně vydatně zalilo přímo z nebe a všechno poskočilo. Nejvíce ovšem plevel. Už na konci května kvetly růže a tak ten předstih přírody před pranostikami tu určitě je. Taky Medard se vyznamenal a dodal, co bylo třeba. Takže letos na jaře vlaha rozhodně nechybí, i když přece jen mohla být rozdělena trochu rovnoměrněji.

A nakonec. Všem dětem i mládeži pěkné prázdniny, slušné počasí a nějaké to povyražení v okurkové sezóně. Ale pozor. Rozdupávání květin na veřejném prostranství a ničení či poškozování majetku obce i jednotlivců je určitě, řekněme odporné, a není hodno ani nezralé puberty. A to myslíme vážně, stejně jako **varování před klíšťaty. Infikované klíště bylo zaznamenáno v současnosti i v prostoru Brambora, napadení dítěte má za následek boreliózu.**

KŠ,



Tradiční hádanka. Kdo tu bydlí? Foto redakce.

OBEC KOKORY

Z USNESENÍ ZASTUPITELSTVA OBCE z 20. 4. 2011

Zastupitelstvo schválilo ověřovatele zápisu a program zasedání. Dále schválilo smlouvy o odkoupení a směnách pozemků mezi Obcí Kokory a Zemědělským družstvem Kokory (parcelní čísla, výměry pozemků a další podmínky smuv byly vyvěšeny předepsanou dobu na úřední desce a jsou dále k nahlédnutí na obecním úřadě)

Schválilo smlouvu mezi Obcí Kokory a a.s. Vodovody a kanalizace Přerov o provozování vodního díla- vodovod pro Centrum Dominika Kokory p.o.

Schválilo delegaci člena Zastupitelstva obce Kokory do dozorčí rady společnost Vak Přerov a.s. za obec – Ing. Vladimíra Lichnovského.

Schválilo pověření k zastupování obce na valné hromadě této společnosti dne 20. 5. 2011 a k zastupování na valných hromadách společnosti po celé volební období pro starostku obce paní Hanu Zittovou.

Schválilo rozpočtové opatření č. 1 viz příloha 1 (k nahlédnutí na OÚ)

Zastupitelstvo neschválilo žádosti o odkoupení obecních parcel a směnu pozemků (parcelní čísla a výměry k nahlédnutí na OÚ)

Zastupitelstvo vzalo na vědomí plnění usnesení z únorového zastupitelstva, došlou poštu a všeobecné informace.

Rovněž zápis z celého jednání včetně diskuse je k dispozici na OÚ.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ

Dne 12. 5. 2011 se narodilo děvčátko Michaela Jurečková Kokory 282.

Dne 19. 5. 2011 se narodil chlapec Filip Jemelka Kokory č.p. 179.

Společně s ostatními spoluobčany spěcháme s gratulací a přáním: Hodně zdraví a štěstí a ať se vám mezi námi líbí.

VÝZNAMNÁ JUBILEA

V tomto období není výročí mnoho. Více než osmdesát let se dožívá 5 občanů.

18. 7. 2011 se dožívá 85 let pan Antonín Doležel č.p. 214

23. 7. 2011 dovrší 81 roků pan Ing. Emil Hučín č.p. 144

26. 7. 2011 dosáhne 81 roků pan Oldřich Dočkal č.p. 319

11. 8. 2011 dovrší 89 let pan Vladimír Vacek (Přerov)

15. 8. oslaví 80 let paní Dagmar Otčenášková č.p. 124

Všem jubilantům k narozeninám, a k těm kulatým dvojnásob, srdečně blahopřejeme. S omluvou zaznamenáváme, že paní Justýna Kupková, které jsme blahopřáli k devadesátinám, se správně narodila 10. 6.

ZLATÁ SVATBA

Dne 1. 7. 2011 oslaví 50 let společné cesty životem manželé Ing. Alois a Bohumila Košťálkovi Kokory 118.

K blahopřání od obce a redakční rady se připojují i spolužáci, kamarádi a přátelé.



Byli jsme mladí..... Foto archiv redakce

ÚMRTÍ OBČANŮ

Dne 15. 5. 2011 zemřela paní Jolana Drajsajtlová, Kokory č.p. 166.

**Dne 23. 5. 2011 zemřel pan Ing. Jaromír Vinklárek, Kokory č.p. 49.
Budiž jim země lehkou.**

ZA JAROMÍREM VINKLÁRKEM

Ne pokaždé se při úmrtí našeho občana objeví, kromě stručné smutné zprávy ve společenské kronice Kokorských novin, ještě další zamyšlení. Musí k tomu být důvody hodné zvláštního zřetele a ty byly v případě úmrtí Ing. Jaromíra

Vinklárka bohatě naplněny. Odešel náhle v krásném jarním čase, v poměrně mladém věku 69 let, doslova uprostřed práce, důležitý člen obecního zastupitelstva a člen rady obce, starosta nejstaršího, významného a velmi aktivního spolku v obci, starosta kokorských hasičů. Mimořádně zaplněný kostel, velké množství truchlících a kondolujících na hřbitově, oceňující zasvěcený projev starostky obce nad novým hrobem blízkého spolupracovníka, to vše vytvářelo důstojnou atmosféru tohoto posledního rozloučení.

Pro mladší a střední generaci přidáváme několik doplňujících pohledů a vzpomínek dokládající hloubku jeho působení v naší obci. Života občana, který se do Kokor přistěhoval, ale se svým okolím splynul zcela organicky natolik, že si kokorský hřbitov vybral za místo posledního odpočinku a po právu si vysloužil a vybojoval i tyto řádky.



Ing. Jaromír Vinklárek Foto redakce

Ing. Jaromír Vinklárek, rodák z Rouského, přišel jako mladý zemědělský inženýr na své první místo za zkušenosti a za prací a vlastně i za manželkou Hanou do kokorského družstva v roce 1965. Na postu agronoma a později i předsedy JZD Kokory se mu podařilo za podpory dobrého pracovního kolektivu družstvo vytáhnout na tehdejší poměry na velmi slušnou úroveň. Možná není náhodou, že za jeho působení se prosperující samostatné kokorské zemědělské družstvo bez dluhů jmenovalo ROZKVĚT a po nadiktovaném sloučení a vynuceném odchodu obou manželů to už bylo JZD Rudý říjen. Ještě předtím však prodávaly Kokory úspěšně mléčná telata do Itálie, začaly rozvíjet atraktivní chmelové hospodářství a zkrátka a jednoduše prosperovaly. Za spolupráce Ing. Jaromíra Vinklárka a předsedy TJ Sokol Kokory Františka Veselského vznikla a byla realizována myšlenka, podpořit z družstva základním vkladem stavbu nového tělocvičného, kulturního a společenského sálu, ve kterém by se, mimo všech dalších aktivit konaly v důstojném prostředí také Výroční schůze (valné hromady) a kulturní akce tehdy sílícího zemědělského družstva, což samozřejmě platí dodnes. V této spolupráci dvou nejsilnějších spolků v Kokorách pokračoval Ing Vinklárek i v posledních desetiletích ve svých vedoucích funkcích v kokorském hasičském sboru při všech jeho proměnách. Ještě na podzim a vloni na jaře jsme ho jako starostu hasičů, někdejšího předsedu družstva a spoluobčana přivítali i na kulturně společenských akcích seniorů na balkoně sokolovny, kde se prezentoval jako výborný zpěvák a veselý společník, kterému zdánlivě ani po zdravotní stránce nic nechybělo. Jistě také proto zavlál po jeho smrti na znamení úcty a pocty černý prapor nejen nad kmenovou budovou hasičů a obecním úřadem, ale i nad budovou kokorské sokolovny. Dobře víme,

že doslova táhl a inicioval jako starosta spolu s obětavými spolupracovníky i mnoho dalších akcí svého „rodného“ hasičského spolku, ale také akcí obce a bude chybět opravdu na mnoha místech v rodině, ve veřejně prospěšné práci i v podnikání. Podporoval závodní činnost mladých hasičů, ale nezapomínal ani na staré hasičské a náboženské tradice, staral se o veškerou nutnou a potřebnou administrativu, pohyboval se mezi celebritami, doslova vymyslel novou přitažlivou soutěž „kokorské brósek“. Spolu s paní starostkou patřil v posledním delším období k neaktivnějším dopisovatelům a propagátorům našich Kokorských novin. Několik fotografií usměvavého Ing. Jaromíra Vinklárka v textu i v obrazové příloze bude alespoň malým poděkováním za odborný, společenský i lidsky sjednocující přínos našim Kokorám a zároveň tichou vzpomínkou na spoluobčana a spolupracovníka.

Kš

TŘÍDĚNÍ ODPADŮ V OBCI

Rozbor, který byl v naší obci nedávno proveden, ukázal, že poměrně velké procento sváženého odpadu má biologický charakter. Je proto dobře, že se obec pokusí tento odpad oddělit a ukládat a následně zpracovávat samostatně. V obci se proto v červnu objevily speciální kontejnery, které snadno poznáte. Základní osvětu a vysvětlení problému čtete dál z pera starostky obce.:

Biologicky rozložitelný odpad je možno v obci Kokory ukládat do speciálních nádob **hnědé barvy**, které jsou rozmístěny na čtyřech stanovištích:

1. Základní škola u lávky přes Olešnici
2. U pivovaru
3. Brodecká – křižovatka u učitelku
4. U rybníka – bývalá sušárna chmele

Bioodpad je jakýkoli odpad schopný anaerobního (bez přístupu vzduchu) nebo aerobního rozkladu (za přístupu vzduchu). Bioodpad vznikající v domácnostech je pak nazván **Biologicky rozložitelný komunální odpad**.

Do nádoby na bioodpad patří:

z domácnosti

- zbytky ovoce a zeleniny
- slupky z brambor a citrusových plodů
- vyluhované čajové sáčky, kávová sedlina
- zbytky pečiva

ze zahrady

- posekaná tráva, seno, listí
- květiny, zelenina (kořeny i listy)
- kousky větví stromů i keřů (nastříhané, posekané a jinak zpracované do 30 cm)

Co nepatří do nádoby na bioodpad:

- zbytky jídel, kosti, maso, oleje, tuky uhynulá zvíř, dlouhé větve, popel z briquet a uhlí, jiný odpad jako papír, plast, sklo, textil apod., biologicky nerozložitelný odpad, kamení a smetky z chodníků a silnic.

Svoz bude prováděn od dubna do října 2x týdně v ostatních měsících dle konkrétní dohody s obcí.

Tříděním bioodpadu snížíme produkci komunálního odpadu o 30-40 % a tím šetříme naše životní prostředí.

Starostka



Nové hnědé kontejnery. Archiv obce.

Co nepatří do nádoby na bioodpad:

- zbytky jídel, kosti, maso, oleje, tuky, uhynulá zvíř, dlouhé větve, popel z briquet a uhlí, jiný odpad jako papír, plast, sklo, textil apod., biologicky nerozložitelný odpad, kamení a smetky z chodníků a silnic.

Svoz bude prováděn od dubna do října 2x týdně v ostatních měsících dle konkrétní dohody s obcí.

Tříděním bioodpadu snížíme produkci komunálního odpadu o 30-40 % a tím šetříme naše životní prostředí.

Starostka

OPĚT DĚTSKÝ DEN V KOKORÁCH

Sbor dobrovolných hasičů v Kokorách ve spolupráci s obecním úřadem, organizacemi, spolky a sponzory uspořádal v neděli 29. května na starém hřišti „Dětský den v Kokorách“.

Na nedělní odpoledne byla celá akce operativně přesunuta z důvodu nepříznivého počasí po celý sobotní den.

Do bohatého soutěžního a zábavného odpoledne se zapojilo ke stovce sportovců různých věkových kategorií. Mezi soutěžními disciplínami byla jízda na koni, střelby ze vzduchovky a poznávání základu myslivosti, závody skákání v pytích, na chůdách, kop na branku, hod kroužky, hod udicí na cíl, srážení kuželek, navlékání korálků, malování a další zajímavé disciplíny. Všichni účastníci obdrželi za svůj výkon drobné dárky a občerstvení.

Pro všechny návštěvníky byl připraven doprovodný program „Dogfrisbee show“. Mladé cvičitelky předváděly se svými psy například hod létajícím talířem a chycení talíře v běhu.

Již tradičně nejzajímavější disciplínou byla myslivost a střelba ze vzduchovky. Velký zájem byl také o jízdu na poníkovi.

Děkuji touto cestou všem pořadatelům za jejich obětavou práci pro děti a všem sponzorům, kteří svými příspěvky umožnili bohatý nákup odměn a občerstvení pro všechny děti.

Starostka



Poník na dětském dnu. Foto archiv OÚ

KAŽDOROČNÍ POUŤ NA SVATÝ HOSTÝN

Dne **6. července 2011** se koná tradiční poutní zájezd na sv. Hostýn. **Odjezd autobusu je v 7.00 hod** od zastávky u trafiky. Autobus přibere **poutníky i z okolních obcí** na tamních zastávkách.

Program: Křížová cesta, mše svatá, oběd-individuální, sv. požehnání.

Doprovodí nás místní dechová kapela.

Návrat kolem patnácté hodiny.

Cena 140 Kč pro dospělé, 70 Kč pro děti do 15 let, platba při přihlášení.

Zájemci se mohou přihlásit u Ing. Dominika Jurečky, Kokory 158, telefon 777 146018.

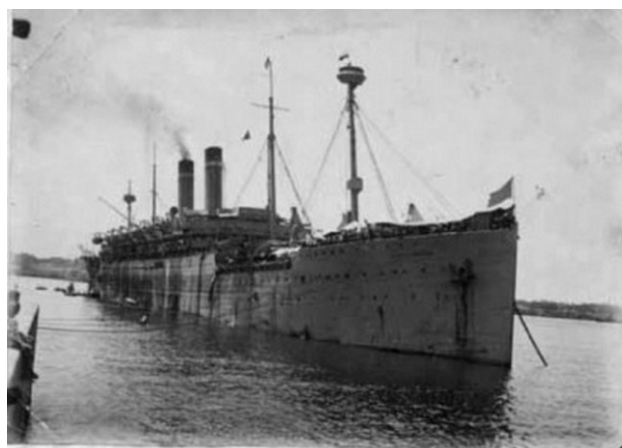
KOKORŠTÍ LEGIONÁŘI

O kokorských občanech, kteří se spolupodíleli na vzniku Československé první republiky svou službou pro vlast na bojištích první světové války v řadách československých legií, jsme již v našich Kokorských novinách opakovaně psali. Jedno jméno však musíme ještě, a to po právu, alespoň dodatečně přidat. Z jeho životního příběhu pochopíte, proč se nám kokorský rodák a občan (dokonce ze známé rodiny) ze vzdálenějšího historického obzoru dočasně ztratil.

Tím občanem je pan **Vojtěch Hučín**, mladší bratr pozdějšího starosty Sokola Kokory Františka Hučina, Kokory číslo popisné 81 (pod Kopcem, u lávky přes potok, na levém břehu Olešnice). Narodil se v Kokorách 23. 4. 1895 a světová válka ho povolala, stejně jako mnoho dalších kokorských spoluobčanů, do řad rakousko-uherské armády. Na frontu odešel s 5. praporem polních myslivců, zajat byl na ruské frontě u Tarnopolu 11. 9. 1915.

Do legií československého vojska na Rusi se přihlásil v Konstantinově Jekatěrinoslavi dne 6. 12. 1917 a byl zařazen k 5. střeleckému pluku, který přijal přídomek Pražský a jméno T. G. Masaryka. S tímto plukem pak bojoval po celé sibiřské trase magistrály až do Vladivostoku. Čtvrtý a pátý pluk čs. Legií se pak spolu s těžkým a muničním divizionem, dělostřeleckými sklady 1. divize a nemocnicí č. 1 nalodily na velkou přepravní loď Amerika a 23. 4. 1920 vypluly na dlouhou „jižní“ cestu do nové republiky. Loď Amerika patřila původně hamburské paroplavební společnosti, ale byla Američany „rekvírována“. Dosahovala výtoku 42 000 tun, měla 10 palub a 150 kajut, byla dlouhá 218m a široká necelých 24 metrů. Mimo nákladu vezla tehdy na palubě téměř 6000 mužů. Transport měl číslo 22 a patřil určitě (co do počtu přepravovaných osob) k těm největším. Podařilo se nám získat podrobnější záznamy z cesty S. S. Ameriky (podle údajů na internetu sloužila loď po rekonstrukci americkému námořnictvu až do roku 1957), které jinde nenajdete. Snad vás alespoň některé z údajů budou zajímat.

Loď byla připravena k vyplutí za tři dny. V 10. 00 byly zdvíženy kotvy. 28. dubna přistála v Hong-Kongu. 29. dostalo mužstvo povolení k návštěvě města. 1. května byly sehrány mezinárodní fotbalové zápasy – 5. pluk : Čína s výsledkem 3:2 a 4. pluk : Anglie 2:1. 5. 5. přistála opodál podobná loď President Grant vezoucí 6. pluk a štáb sboru. Amerika vyráží dále k domovu. Devátého května 1920 příjezd do Singapuru, desátého opět fotbalové zápasy s místními družstvy s jednou remízou a jednou porážkou. Jedenáctého května loď zvedá kotvy a šestnáctého již kotví v cejlonském Colombu. Po třech dnech zvedá kotvy a za 11 dnů 30. 5. přijíždí transport do Suez. Během plavby Suezským kanálem se značný počet členů mužstva otrávil požitím zkaženého jídla, našťastí bez následků. V noci 2. 6. v Port Saidu naráží do lodi druhá loď Morabo – našťastí bez vážnějších následků. 3. června dopoledne vyráží loď Amerika z Port Saidu (byla to největší loď, která do té doby Suezským průplavem proplula) a 7. června končí lodní cesta transportu číslo 22 v Terstu. Samozřejmě ještě následuje cesta vlakem, ale to už jsme doma v mladé Československé republice.



S.S. Amerika, největší loď legionářských transportů (internet)

Tak se vrátil v hodnosti desátníka 1. roty 5. Pražského pluku TGM do vlasti i rodilý Kokorák Vojtěch Hučín a 15. 6. 1920 byl demobilizován.

Brzy po návratu do Kokor se už civilista Vojtěch Hučín oženil a po krátkém zahraničním angažmá se usadil poměrně daleko od rodné obce v Čechách, ve Velkých Popovicích, okres Jílové u Prahy. V duchu rodinné tradice pracoval pak po celý život ve zdejší Ringhoferově pivovaru (známé pivo Velkopopovický kozel) jako uznávaný bednářský mistr. Podle jiné rodinné tradice byl i na novém působišti stejně aktivním členem velkopopovické sokolské jednoty, jako byl před válkou se svým bratrem v Kokorách. A právě toto jeho přestěhování a další celoživotní pobyt v novém prostředí nedaleko Prahy snad způsobil, že se s těmito zajímavými osudy našeho rodáka seznamujeme až s odstupem. Bratrovo jméno Vojtěch však v rodině kokorského Františka Hučina zůstalo i v další generaci zachováno.

Zachovány zůstaly i dobové fotografie Vojtěcha Hučina v uniformě rakousko-uherské a později legionářské i uprostřed spolubojovníků z 5. Pražského pluku T. G. Masaryka. Materiály o svém strýci nám poskytl náš osvědčený spolupracovník Ing. Jan Hučín, pocházejí však přímo od paní Zdeny Hučínové Vojkovské narozené 1926 (druhá dcera legionáře Vojtěcha Hučina - starší Anna nar. 1924 a nejmladší Miroslav nar. 1935). Všem Hučínovým děkujeme za vstřícnost a ochotu a za rozšíření našeho povědomí o minulosti.

Podrobnější legionářské údaje jsme získali z databáze legionářů Vojenského historického archivu Praha, údaje o transportech legionářů z Vladivostoku (bylo jich cca 35 a lodě při nich přepravily kolem 60 000 mužů) byly staženy z internetu. KŠ

Pozn. Zajímavé podrobnosti jsme získali i ze života dalšího z podkopeckých Hučínů – Bohumila, terý rovněž zakotvil v Čechách ve Velkých Popovicích. Ale o tom snad někdy příště.

ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY KOKORY

Jako první přišel do redakce KN článek od „druháčků“.



Máme rádi zvířata. Foto archiv školy

MÁME RÁDI ZVÍŘATA

(zážitková lekce Sdružení D Olomouc)

3. května nás čekala ve škole prožitková lekce – zkoušeli jsme zachránit opuštěného ježka. Také jsme si rozehráli příběh o cizí kočce, která se usadila ve sklepě našeho domu a přivedla tu na svět svá koťátka. Obě situace jsme si prožili jakoby na vlastní kůži a potom jsme si sdělovali své pocity. Dnes už všichni víme, že ježka nemáme krmit mlékem, jogurtem ani jablky a kočka, když se stane mámou, udělá pro ochranu svých mláďat cokoli – třeba na nás i zaútočí svými drápkami.

„Druháčci“ z Kokor

BESEDY S POLICIÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Již tradičně pořádáme v rámci primární prevence sociálně patologických jevů besedy s pracovníky Policie České republiky. Tentokrát jsme je 13. května pozvali s tématy týkajícími se práva. Tentokrát to bylo pro žáky 6. a 7. ročníku „Přestupkové právo“ a pro 8. a 9. ročník problematika „Trestní odpovědnosti“.



Policie ve škole. Foto archiv školy

ČERVNOVÉ AKCE ZŠ a MŠ KOKORY

- 3. června – Den dětí (připravili žáci 9. třídy)
- 8. června – Orientační běh pro žáky II. stupně
- 13. 6. – Chemická olympiáda v Přerově
- 15. 6. – Exkurze do Muzea ropy v Hodoníně (9. třída)
- 20. 6. – 24. 6. – Škola v přírodě pro I. stupeň v Rožnově
- Týden výletů**
- 23. 6. – výlet MŠ (Galaxia Zlín)
- 27. 6. – Přírodovědný jarmark pořádaný UP Olomouc –
- 28. 6. – Školní akademie s vyhlášením oceněných žáků
- 29. 6. – Slavnost vysvědčení - 9. třída

TESTOVÁNÍ ŽÁKŮ

Využili jsme nabídku Společnosti pro kvalitu školy a zaregistrovali jsme se do jejího projektu „Diagnostika stavu znalostí a dovedností žáků se zaměřením na jejich rozvoj.“

V týdnu od 30. května do 3. června si v počítačové učebně naší školy ověřovali své znalosti žáci 5. a 9. třídy v českém a anglickém jazyce, matematice, přírodovědných předmětech.

M. K.

DEN DĚTÍ V ZÁKLADNÍ ŠKOLE KOKORY

Jako každoročně, tak i letos žáci 9. třídy nachystali zábavné dopoledne pro děti naší školy. Akce se odehrála 3. 6. 2011. Po rozmístění fáborků po trase a nachystání disciplín se třídy postupně vydávaly na trať. Děti zvědavě oťukávaly všechny úkoly, při některých překonaly strach, jinde se dychtivě zapojovaly. Se vším se ale dobře vypořádaly a tajenku, ve které byl ukryt název filmu nebo pohádky, podle indicií vylustily. Byly potom náležitě odměněny sladkostmi. Po tak vydatném dopoledni jsme se všichni odebrali do školní jídelny na guláš.

Myslíme si, že se nám akce vydařila, počasí nám přálo a děti naše úsilí dokázaly ocenit.

Učitelé nás za to pochválili a doufáme, že se pochvaly dostane i příštím deváťákům.

Michaela Tomášková, Kateřina Oravcová 9. třída

KAM Z DEVÁTÉ TRÍDY?

V letošním školním roce ze základní školy vychází 14 žáků. Ve vzdělávání budou pokračovat takto:

- Gymnázium Čajkovského – 1
- Gymnázium J. Blahoslava a Střední pedagogická škola – 1
- Obchodní akademie – 2
- Střední zemědělská škola – 3
- Střední zdravotnická škola – 1
- Střední škola gastronomie a služeb – 1
- Střední škola technická – 3
- Střední škola technická a obchodní – 1
- Střední škola polytechnická – 1

Učební obory jsou zastoupeny jedním truhlářem, jedním automechanikem a jednou cukrářkou.

Marie Kondlerová

A ještě přání šťastné cesty a dalších úspěchů na nových školách a učilištích od redakce KN a přání návratu do kokorských školních lavic – samozřejmě až po létech na srazu.

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ – MY A GRAFITY

9. června jsme vyhlásili vítěze této výtvarné soutěže. Žáci měli nakreslit na formát A4 – A3 grafity libovolnou technikou v černobílé nebo barevné podobě.

Děti, jejichž práce byly nejlepší, jsme odměnili drobnou sladkostí.

I. stupeň

1. místo – David Holub
2. místo – Vendula Procházková
3. místo – Tomáš Válek

II. stupeň

1. místo – Jiří Lakomý
2. místo – Kateřina Oravcová
3. místo – Johana Kratochvilová

Marie Kondlerová

(Poznámka k fotografii. Při blahopřání a předání sladké odměny zastoupila Kateřinu Oravcovou její sestra Monika a Tomáše Válka Jaroslav Jurník).



My a GRAFITY Foto archiv školy

ÚSPĚCHY DĚTÍ VE VÝTVARNÉ SOUTĚŽI

Zapojili jsme se do další výtvarné soutěže pro děti z mateřských a základních škol vyhlášené MŠ Citov pod záštitou Mikroregionu Království a Dolek. Tématem prací byl STROM. Na slavnostní vernisáži, kterou byla výstava prací zahájena dne 30. května, získaly ocenění děti mateřské školy

v kategorii: kolektivní díla MŠ a také kolektiv žáků II. stupně. Výtvarné práce se jim pro soutěž „Galerie na zámku v Citově“ opravdu vydařily.

Marie Kondlerová



Redakční fotografie zachytila děti z mateřské školy Kokory na jaře 2011, při dálkové vycházce až „Za pivovarem“.

HÁDANKY A FOTOGRAFIE Z DUBNOVÝCH KN.

Také dnes plníme svůj slib a pomáháme vám s luštěním. Na titulní stránce KN XIII/2 je zachycen rodinný dům někdejšího kokorského bednáře, ale také hospodáře Sokola a rybáře, pana Františka Zemana na Pusté. Dům zůstal v majetku rodiny až do současnosti.

Z dalších obrázků přímo v textu novin jsme vybrali a doplňujeme: „Paličova dcera“ - herci a spolupracovníci zleva: Č. Horák, M. Habáňová, L. Jemelka, B. Habáň, p. Čapka z Brodku, J. Malenda, Z. Macková, A. Veselský, B. Bubeníková, J. Neužil, R. Kopečný, B. Zemanová, F. Veselský, O. Jiříková, J. Nakládal, J. Spurný. V popředí: v dětských rolích A. Zemanová, J. a M. Ministrový, dcery B. Ministra a dále pak P. Stejskalová, A. Horák a jeden otazník v uniformě a se šavlí nakonec.

„Učitelský sbor se Zemanovými“ : zleva ředitel R. Zeman, E. Pajdla st., M. Šarmanová, A. Majerová, B. Košťálková, D. Ježíková, zástupce V. Nečesaný, B. Kiliánová, B. Lubušská, B. Zemanová, R. Štimpl (Předmostí). Vzadu, za učitelským sborem, je mohutné větvi známé vrby.

Veselé duchodce z besedy v Kokoráčku snad nemusíme ani představovat. Jen zajímavost. Dohromady mají tito usměvaví tanečníci více než 160 let.

Výběr z dubnové obrazové přílohy KN byl ovšem náročnější. Z důvodu úspory místa jsme si vybrali jen tři fotografie (při výraznějším čtenářském zájmu zpracujeme i ostatní):

„Frekvantanky kurzu“ Děvčata můžeme rozdělit na dvě skupiny. Se třemi se můžeme setkat a popovídat: Jsou to: B. Košťálková, M. Bradová a M. Kyselá (zapůjčila i další foto). Tři už nejsou mezi námi a fotografie byla zároveň připomenutím a tichou vzpomínkou na nedávno zesnulou H. Kupkovou a dále na M. Metelkovou a B. Děrdovou.

Snímek „Kompletní kuchyně“ představuje tentokrát úplnou skupinu kdysi cvičenek, věrných členek a osvědčených kuchařek Sokola Kokory. Zleva jsou to: V. Vavříková, J. Nakládalová, K. Bubeníková, B. Jemelková, B. Matušková, M. Horáková, V. Veselská, M. Veselská a M. Kopečná. Na většinu z nich už také jen vzpomínáme.

Z pedagogických sborů jsme si vybrali ten starší. „**Usměvavý Válek**“. Jsou to paní učitelky Kárníková, Vítová, Čáslavská a Lišková a páni učitelé Havelka, Neužil, Pospíšil Macháček a Vanke, všichni kolem neobvykle usměvavého ředitele Válka.

Velké množství pamětníků najdeme na fotografiích ze schůzí JZD. Jen namátkou: dvojí Temlíkovi, Horákoví a početná zejména starší generace. Mladé zastupují na fotografiích B. Čechák a M. Rygal. S typickým kostelem v pozadí pózuje dvaatřicet házenkářů všech generací po hodovém turnaji. Na snímcích se představují i další učitelé, duchodci, nejmladší děvčata s jedličkou a jako tečka nefalšovaný a pravý reprezentant našeho loutkového divadla minulosti, jedinečný **kokorský kašpárek**.

Snad jsme některým čtenářům drobné záhady aspoň trochu objasnili. KŠ

MECHANIZACE ZD KOKORY 1974 - 1989

Malou historií ZD Kokory (zejména z pohledu mechanizace) nás již po druhé provede Oldřich Temlík.

Po sloučení družstev **ROZKVĚT KOKORY** (obce Kokory, Žeravice, Čelechovice, Nelešovice), **PENČICE** (Penčičky a Lhotka) **BRODEK U PŘEROVA** a **PŘEDMOSTÍ** (obce Předmostí a Čekyně), došlo k vytvoření většího ekonomického celku o výměře 2500 ha s názvem „**JZD RUDÝ ŘÍJEN**“ s oficiálním sídlem v Kokorách. Z pohledu mechanizace zůstaly po sloučení družstva čtyři mechanizační střediska a to Kokory, Brodek, Penčice a Čekyně. Střediska měla svoje sklady náhradních dílů a svého mechanizátora. To sebou přinášelo mnoho problémů, jednak řevnivost i spoustu nepochopení. Zásobovat tato střediska byl problém, každý si chtěl „urvat“ pro sebe náhradní díly, které se daly sehnat velice těžko, nebo jen ve velmi omezeném množství. Po dvou letech tedy došlo k tomu, že bylo zcela zrušeno mechanizační středisko v Čekyni, v Brodku byl zřízen centrální sklad ND a hlavními středisky zůstaly Penčice a Kokory. Po tomto kroku došlo k rozdělování mechanizačních prostředků tak, že nově nakupované se dělily rovným dílem mezi středisko Kokory a středisko Penčice.

Každý, kdo se aspoň trochu zajímal o mechanizaci, mohl vidět koncem osmdesátých let jezdit po našich polnostech traktory Zetor 6911, 6945, Št 180, Crystal 8011, DT 75, Nakladače Warinsky, T-174, kombajny E512, Kolos, ale ještě na tehdejší dobu starý, dobrý nenáročný kombajn SK-4.

Koncem osmdesátých let došlo na středisku v Kokorách k budování ošetrovatelsko-údržbářské stanice a výstavbě skladu náhradních dílů. Po dokončení těchto budov byli všichni pracovníci ze středisek Penčice a Brodek přesunuti do Kokor. Přemístěn byl i sklad náhradních dílů. Na středisku v Kokorách se jednu dobu hlásilo každé ráno o práci až 110 lidí, dnes je jich kolem dvaceti.

Začátkem let devadesátých bylo již „ZD RŘ“ se sídlem v Kokorách konsolidováno a tak se zrodil plán, stát se družstvem s největší výměrou chmelnic na Moravě. To se také rok po roce postupně výstavbou realizovalo, až jsme se dostali na výměru 220 ha. K tomu, aby bylo možno v tehdejší době tuto výměru náročné technické plodiny obdělávat a následně sklídit, byla potřeba vybudovat potřebné stavby a začlenit do nich mechanizaci a technologii, která by umožnila tyto plány uskutečnit.

Postupně bylo postaveno 6 sklizňových středisek (sušárna a česačka) a doplnit tak 3 střediska předcházející. Střediska v době sklizně zásobovalo až 60 traktorů s vozíky, brigádníky

svázelo 6 našich autobusů a na sklizni se podílelo až 300 pracovníků. To byla reálná čísla, kterým se dnes už těžko uvěří, ale bylo tomu tak. Jelikož jsme si na sklizeň i půjčovali traktory z okolí najednou se objevilo 10 nových traktorů Zetor a následně ještě dva další.

Až do dnešních dnů byl a je chmel nosným programem našeho družstva.

Dále byla spolu se Zemědělským družstvem „Pobečví Rokytnice“ vybudována posklizňová linka na obiloviny, luštěniny a řepku včetně sušárny a výroba a tvarovna krmiv.

Jelikož „nejen práci živ je člověk“, byla součástí oddechového vyžití také podniková chata, využívaná převážně v zimě. K mechanizaci ZD tak přibyl lyžařský vlek a nezbytná „Rolba“.

O. T.

Do družstevních let po roce 1989 se snad podíváme příště.

VÍTĚZNÉ POHÁRY V KOKORÁCH

V kanadsko americké mimořádně populární hokejové lize (NHL) je zvykem, že hráči mužstva, které vyhraje pohár (tzv. Stanley cup) mají právo se s vítěznou trofejí „pomazlit“ doma, pochlubit se s ní v rodném městě příznivcům ledního hokeje i sportovní veřejnosti. „Doma“, to není jen v městech a obcích USA a Kanady. Pohár, podle jednotlivých hráčů vítězného mužstva, cestuje za nimi po skončení sezóny po celém světě, po Rusku, České republice, Slovensku, Švédsku a dalších zemích. Stojí to sice moc peněz, ale je to opravdu velká sláva.

A část této slávy a tradice už zakotvila i u nás. V roce 2011 vyhrálo ten náš domácí český pohár mistra ligy družstvo HC OCELAŘI TRINEC a nádherný velký pohár (spolu s pohárem prezidenta hokejové federace za vítězství v základní soutěži) se vydal na cestu po republice za hráči, kteří se o premiérový zisk titulu pro Trinec zasloužili. Mezi ně po zásluze patří i dva odchovanci přerovského hokeje, kteří mají úzký vztah k našemu regionu a proto jim dáváme prostor i v Kokorských novinách.

Jeden z těchto špičkových hráčů vlastní a užívá (po zemřelém otci Aloisu Vojtkovi a po předcích) domek u kapličky v sousedních Čelechovicích. Ve vítězně sezóně hrál v Trinci na postu brankáře. Je to (dnes Přerovák) Martin Vojtek, u kterého pohár pobýval rovněž před Velikonocemi a snad i po nich. Možná se nám podaří i jeho pro Kokorské noviny „odchytit a vyzpovídat“.

To už se nám lépe podařilo u dalšího významného reprezentanta a obránce mistrovského týmu našeho kokorského **Josefa Hrabala**. Ten se narodil v roce 1985 v Přerově a přerovský hokej prošel od přípravky až do starších žáků. Poté odešel do ligového Vsetína (kde zároveň absolvoval gymnázium). To už Hrabalovi bydleli v Kokorách, kde zakoupili a přebudovali dům krejčího pana Františka Pavlíka Pod Pivovarem. V jednadvaceti Pepa ligový Vsetín opustil a přešel do ruského Čerepovce a ruské hokejové extraligy. Po draftu do Kanady se však dostal na tzv. farmu a tak zbytek sezóny už dohrál v Evropě ve švédském prvoligovém MODO. Kruh této malé cesty kolem světa se zatím uzavřel právě v mužstvu HC OCELAŘI TRINEC. Trinečtí za výrazné podpory obránce J. Hrabala vyhráli základní část ligy (prezidentský pohár) a po náročné play of získali, jak už bylo uvedeno, v severomoravském derby s Vítkovicemi premiérový domácí titul. Pohár mistra republiky 2010 se tak těsně před Velikonocemi dostal až k nám, do Kokor, do čísla popisného 36, alespoň na malou domácí oslavu, která redakci KN bohužel pod rukou utekla.



Poháry v Kokorách. Foto rodinný archiv.

Usoudili jsme však, že tato významná sportovní událost by měla být prezentována na veřejnosti a tak jsme se spojili s ochotnými rodiči našeho hokejisty a posléze i s ním samotným a o získané skutečně zajímavé údaje se právě dělíme s našimi čtenáři.

Hokejová kariéra stále ještě mladého Josefa Hrabala bude pokračovat podle podepsané smlouvy v Trinci i další léta a není tedy vyloučeno, že se mistrovský pohár ještě někdy v Kokorách objeví. I když se říká, že obhájit je mnohem těžší, než vybojovat. A navíc zajímavost pro pamětníky. Hospodář na čísle 36 a také na sousední nemovitosti získané od Lichnovských, pan Hrabal starší, je synovcem známého a populárního kokorského tesařského mistra minulosti pana Josefa Vrby, kterého připomíná také impozantní postavou.

Při návštěvě reprezentanta Josefa Hrabala v redakci KN jsme získali příslib fotografií z letošního pobytu mistrovského poháru v Kokorách, od rodičů pak fotografií chvíle slávy na trineckém zimním stadionu. Za ochotu a vstřícnost i získání mimořádně bohaté kolekce fotografií všem Hrabalovým děkujeme. Kš



Josef Hrabal v akci. Foto archiv klubu.

TRADIČNÍ ČARODĚJNICE

Stalo se již tradicí, že se koncem dubna, přesněji 30. 4. páli čarodějnice. Nejinak tomu bylo i letos a to právě poslední dubnovou sobotu. Odpoledne to vypadalo, že se navíc budou i „čerti ženit“, mraky od Olomouce nevěstily nic dobrého, ale nakonec zůstalo jen u hrozby a počasí vydrželo. Zřejmě právě ale počasí ovlivnilo účast na akci, která se konala opět u motorestu ZD za aktivní účasti dvou dospělých a několika malých čarodějnic. Na samém začátku vystoupily děti z mateřské školky pod vedením učitelek s kulturním

programem a následovala přehlídka čarodějnic. Potom byla zapálena vatra s figurínou čarodějnice a pod bdělým okem hasičů si děti opékaly burty.

I když účast diváků byla slabší, nálada byla dobrá. Snad by stálo pořadatelům za úvahu, tuto akci příště uspořádat na hřišti pod Bramborem. Je to pro návštěvníky přístupnější, mimo dopravní frekvenci a je to i pro děti známé prostředí. LH

SRAZY ABSOLVENTŮ KOKORSKÉ ŠKOLY

Jako každý rok se už připravuje několik takových akcí. V redakci samozřejmě o všech nevíme, ale podle možností a dodaných informací je budeme postupně zveřejňovat. Sejdou se určité někdejší žáci učitelů Jana Potěšila, mladšího Karla Macháčka a známého „mičurince“ (dnes bychom řekli přestítele a pomologa) Jaroslava Maňáska, mého třídního na měšťance. Ti poslední mají už po několik let stanovený pevný termín „**ve čtvrtek po hodech**“ po poledni. A je to jasné a mnozí už se těší. Často nejvíce ti, kteří bydlí daleko a těší se na spolužáky a zároveň na Kokory. Všichni se však shodují v tom, že nejvíce mrzí, chybí li na srazu i někteří domácí. Věříme, že informace o dalších srazech se třeba i s fotografií ještě do redakce dostanou, např. z těch mladších třída paní učitelky Trachtulcové.

Učitel a později i ředitel obecné školy Jan Potěšil vede na následujícím snímku opět novou třídu. Kabinet měl hned vlevo u hlavního vchodu. Býval tam často i po vyučování a nejstarší školníkův syn náhodou slyšel i přes dveře v podvečer jakési tiché tajemné signály. Byla to rozhlasová znělka tatata tá - **volá Londýn**, ve válečných letech věc mimořádně nebezpečná. Ale to je jen vzpomínka. A nyní zpět k fotografii údajně závěru druhé třídy obecné školy z roku 1942.

Začneme zleva, obě řady děvčat a pak chlapců najednou (prosíme také pamětníky o případné doplnění prázdných míst s ? a případně křestními jmen).

Melounová O., Skřebská, Vitoslavská F., ?, Spurná B., Bouchalová B., Zapletalová L. Potěšil Jan, ?, Ryšavá, Lichnovská O., Tábořská V., Trefilová M., Keclíková E., Zapletalová B., Dostálová B.,

Rygal M., ?, Pochyla J., ?, Spurný O., Patrman M., Hučín B., Petržela M., Pecháček, Miler F., Zahradník A., Pavlíček F., Horák L., Novák J., Bluma A., Smola J.

Fotografii z dětství si pamětníci určitě rádi prohlédnou i po srazu.



S panem učitelem Potěšilem zase jiní. Foto archiv.

MYSLIVCI OPĚT NEZAHÁLELI

Je tu začátek května a skupinka myslivců mysliveckého sdružení Hradisko Kokory se domluvila, že uklidí další část hezké krajiny obce Kokory a to v lokalitě ve směru na Žeravice. Tuto další dobrovolnou brigádu nám i „posvětili“ a také byli velmi rádi místostarosta pan František

Koutný a starostka paní Hana Zittová. U bývalého lomu travertinu byla některými, zatím neznámými lidmi zřízena černá skládka a že byla už velmi velká, to dokazuje i po skončení úklidu pořízený snímek, kde je opět vidět plně naložená vlečka traktoru. Je až neuvěřitelné, co jsme museli všechno nakládat na vlečku. Poznali jsme také na místě samém, že někteří lidé si dali tu práci, že jeli za tyto obce a tam vyhazovali plně naložené igelitové pytle například se sklem přímo podél cesty do příkop, místo toho, aby to dali do příslušných kontejnerů na sklo. Také majitel sádkovného odpadu, který jej vyhodil do příkopu a u závoje lomu travertinu, by si měl uvědomit, že tento odpad tam nepatří. Také pneumatiky z nákladních aut a traktorů, které tam dovezl jejich majitel a ukrýl v křoví, jsme museli opět vyndat a těžce nakládat na vlečku. Po ukončení fyzicky těžké a namáhavé brigády nám odměnou byl úsměv, že lesní zvěř má zase kousek čisté přírody. Na fotografii vidíte, jak si každý myslivec oddechl a je rád, že už je to za námi.

Zleva: Zdeněk Černý mladší z Kokor si říká – zase mám plnou vlečku nepořádku, ale jsem rád- všude je čisto. František Vančura ze Žeravic – koukám, vše máme uklizené a lidé budou opět chodit do přírody na procházky. Jiří Pavlíček z Kokor – dnes zatím pouze jako ředitel a organizátor úklidu černé skládky: jsem spokojen při odborném dohledu. Pavel Kubis ze Žeravic – mákli jsme si, ale stálo to za to, protože se podívejte, jak to všude okolo krásně kvete. Josef Zmeškal ze Žeravic – jsem hrdý, že už tu máme po těch darebácích uklízeno, že tu máme čisto a teď půjdu zase rád do přírody. Barborka Vančurová ze Žeravic – jako budoucí myslivec jsem ráda v kolektivu mezi těmito šikovnými myslivci a vždy jim pomohu. Martin Pavlík z Kokor – a teď tu budou bydlet už jen zajišči usášeči - vlastně zajišči „slešáčeči“. (Po myslivecku zajíc má slechy) Jiří Olšanský z Kokor – poslední kbelík smetí z příkopu a příroda v okolí Kokor a Žeravic je uklízena. Za fotoaparát myslivec Miroslav Zedek z Čekyně – a teď všem fotkou ukážeme, že to dokážeme... A na závěr chceme poprosit lidi, aby chránili své okolí, svou přírodu a vyzýváme občany, ať se jdou pokochat a projít okolní přírodou.

P. S. Psáno s trochou nadsázky

Za myslivce M. P.



Myslivci v akci. Foto M. Zedek

MYSLIVECKÉ LETNÍ ODPOLEDNE

Myslivecké sdružení Hradisko Kokory zve všechny příznivce myslivecké kuchyně k ochutnávkám mysliveckých specialit mistrů kuchařů L. Dohnalů staršího a mladšího na mysliveckou chatu **v sobotu 25. června 2011 od 12.00 hodin**. Jako vždy je možno si vzít i **jídlo s sebou domů** do svých

přepravek, případně na požádání dáme jídlo zdarma do našich sklenic s uzávěrem. K jídlu se budou podávat speciality jako je **vyhlášený srnčí guláš, divočák na několik způsobů, možná bude i dančí**, nebo něco podobného. K pití přerovské pivo Zubr, kofoly, kyselky, alkohol více druhů, kafe, hudba a to vše **v krásné přírodě u myslivecké chaty** i pod stany s pivními sety. Srdečně zvou myslivci.

MALÁ KOPANÁ 1. AC KOKORÁČEK

Jeden z našich oddílů malé kopané 1. AC KOKORÁČEK stručně hodnotí (mluvčí Václav Kopečný a Pavel Poučenský) probíhající část jarní sezóny:

Do jarních zápasů jsme nastoupili s chutí hrát kvalitní fotbal a výsledky se postupně dostavovaly. Hořkost porážky jsme poznali až po osmém kole jarní části. Děkujeme za podporu našim fanouškům, kteří nás jezdili povzbudit i na zápasy venku.

Chtěli bychom připomenout zájemcům o malou kopanou i ostatním občanům a čtenářům KN, že od 24. do 26. června se zúčastníme neoficiálního mistrovství České republiky v malé kopané v Českém Dubu. Turnaje se má zúčastnit ke stovece týmů. O výsledcích tak obtížného klání vás budeme informovat v srpnovém vydání Kokorských novin. Za dobré jméno naší obce budeme bojovat.

Na 2. 7. 2011 připravujeme pro děti na starém hřišti „Zahájení prázdnin“. Děti si budou moci vyzkoušet karaoke, trampolínu atd. V podvečer zahájí svou hudební produkci skupina „MIRIOL“. V.K. a P.P.

ORIENTAČNÍ BĚH

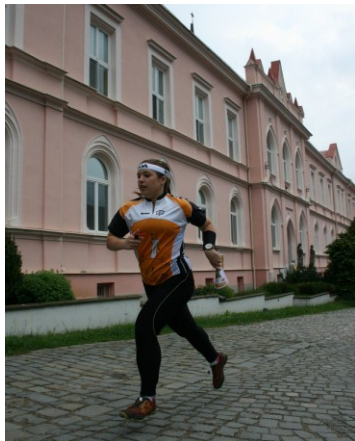
Mistrovství Olomouckého kraje v orientačním běhu proběhlo v Kokorách. Celkem 145 běžců, a to nejen z Olomouckého kraje, se v pátek 27. května zúčastnilo premiérového závodu v orientačním běhu v naší obci. „Jednalo se o závod, který byl původně plánován do Tovačova, ale kvůli termínové kolizi s jinými akcemi, se tam nemohl v daném termínu uskutečnit. „Nám se však díky pochopení a velice vstřícnému postoji vedení obce a školy podařilo tento závod nachystat na vynikající úrovni, a to v rekordně krátké době, která nám zbyla na přípravu“ řekl nám ředitel závodu Dušan Vystavěl. „Chtěl bych tímto opravdu velmi poděkovat starostce obce paní Haně Zittové a ředitelce školy paní magistře Marii Kondlerové za podmínky, které nám připravily“ dodal Vystavěl.

Centrum závodu bylo v budově základní školy, na jejímž dvoře byl zároveň umístěn i cíl závodu. Pro závodníky všech věkových kategorií bylo připraveno celkem 6 tratí v délce od 1,1 km pro nejmenší, až po 2,5 kilometru dlouhou trať pro hlavní kategorii mužů. Na této trati byl nejrychlejší závodník Severky Šumperk Martin Poklop, kterému na zdolání náročné trati se 14 kontrolami stačilo pouhých 16 minut a 15 sekund. V hlavní kategorii žen zvítězila Vendula Horčíčková, přerovská závodnice, která ovšem závodí za Univerzitu Olomouc, protože na Přerovsku zatím oddíly orientačního běhu nejsou.

Velkým kladem závodu bylo i to, že odvahu postavit se na start tohoto, pro ně neznámého sportu, našli i 4 žáci naší základní školy, kteří trať závodu úspěšně absolvovali a při vyhlášení výsledků je také čekala sladká odměna. Jednalo se o žáky sedmé a osmé třídy – **Johanu Kratochvilovou, Ivetu Novákovou, Martinu Ťulpovou a Tomáše Horáka.**

Pro tento závod byla vytvořena speciální mapa, podle mezinárodního klíče orientačního běhu, jejíž tvorba však nebyla samoúčelná. Bude mít i další využití – v rámci hodin tělocviku se všichni žáci druhého stupně budou mít možnost seznámit se s tímto sportem i prakticky a to ještě do konce školního roku. J. V.

Poznámka redakce. Závodníky jsme se snažili vyfotografovat na křižovatce na Zápivovář, při výběhu na Kazňov, nakonec však zvítězila fotografie sličné běžkyně u kláštera či moderněji u centra Dominika.



Kolem kláštera. Foto archiv

ZEMŘEL STAVITEL ČESTMÍR SEHNAL

Se jménem pana Čestmíra Sehnala jsme se v našich novinách setkali už několikrát. Nejen proto, že byl velmi hrdý na to, že se narodil v Žeravicích na Lapači a dával to výrazně najevo, stejně jako skutečnost, že chodil do měšťanky v Kokorách, k panu učiteli A. Válkovi do houslí a přátelil se se sousedem Václavem Halířem a spolužáky a kamarády z dětství. Také proto, že se zejména v posledních letech věnoval šlechetné donátorské činnosti. Finančně podporoval vzdělávání mladých odborníků stavbařů, jako hluboce věřící věnoval nemalé prostředky na kokorský kostel a hřbitov. Po právu je jeho jméno, jako dárce, uvedeno i na obnoveném pomníku Geislerových na našem hřbitově hned u schodiště a také mezi donátory na jednom z olomouckých zvonů.

Jako absolvent přerovské stavební průmyslovky a stavitel prošel rozsáhlou, různorodou a často i speciální stavební praxí. V pozdější době dlouhodobě statečně překonával výrazné zdravotní problémy. Žil po celá léta ve středu Olomouce na Palackého 6 ve svém domě v sousedství tzv. Pöttingea, ústavu, kde zhruba před sto lety vzdělával studující zdravotní sestry kokorský rodák, vlastenec a hudebník MUDr. Josef Geisler. Čestmír Sehnal také velmi rád pobýval a zahradničil na chalupě v rodišti své ženy Milady, na Zákřově a pravidelně se vracel ke hrobu rodičů a dalších příbuzných do Kokor.

Čestmír Sehnal zemřel v dubnu 2011. Je pohřben spolu se svou ženou v Tršicích v hrobce její zákřovské rodiny Libigrových. Jistě není náhodou, že oba manželé obětavě na poslední cestě doprovázel na jejich přání kokorský duchovní správce P. Jiří Koniček. Žádusní mše za zemřelého se pak konala ve slavné olomoucké kapli svaté Anny.

Na stavební průmyslovce v Lipníku nad Bečvou budou tradičně letos i v dalších letech odměněni studenti za nejlepší výsledky u maturit právě cenou založenou a dotovanou nadačním fondem Jana Neffa a zejména donátorem (dárce) Čestmírem Sehnalem.

A ještě malý dodatek: Při návštěvě Čestmírova hrobu na tršickém hřbitově nás oslovil památník zákřovské tragédie z posledních dnů války. (Sám Č. Sehnal byl totálně nasazen a brzy po válce se podílel na vyčíslování válečných škod). Pamětníci, připomeňte prosím, těm mladším hrůzný čin ustupujících Němců u Kyjanice před 66 léty. I to je potřeba znát a s rozvahou proporciálně připomínat. Pamatuji se i na turistický pochod z Kokor k památníku na Zákřově. Kš



Zákřovská tragédie, tršický pomník. Foto redakce.

SEDMDESÁTKA PANÍ UČITELKY

Životní jubileum oslavila před časem spolu s kolegy dlouholetá učitelka I. stupně kokorské školy paní Anežka Lipperová Majerová. Při zpracování fotografie z Kokoráčku jsme si v redakci uvědomili nepříliš optimistickou skutečnost, že byla vlastně úplně poslední učitelkou základní školy, která v Kokorách nejen učila, ale i bydlela a žila, tak jak by to vlastně mělo být. Od jejího odchodu do důchodu známe na základní škole v Kokorách jen paní učitelky (a výjimečně i učitele) dojíždějící (Výjimku ovšem tvoří učitelky školy mateřské např. paní Sylva Pavlů).

Snad se, alespoň v budoucnosti, najdou mezi žáky naší školy adepti či adeptky učitelského povolání, kteří by byli schopni a ochotni věnovat své síly výchově a vzdělávání mládeže rodné obce.

V Kokoráčku se sešli ke gratulaci, ke které se KN dodatečně připojují, i další někdejší učitelé a učitelky naší kokorské školy. Věnujte jim krátkou vzpomínku alespoň ti, kteří jste je znali. Pětašedesátiny oslaví v brzké době další z učitelek na obrázku. Jistě (žeravští možná lépe) poznáte, která. Také gratulujeme.

Na fotografii redakce v obrazové příloze nacházíme zleva tyto pedagogy: Marie Roháčová, Dana Ježíková, jubilanťka Anežka Majerová, Bohumila Košťálková, Božena Kiliánová, Jana Nevrllová, Aleš Bittner.

V KOKORÁCH MÁME PIZZERII

Jak píší někteří zákazníci na Facebooku, velkoměsto se nám rozrůstá. Ale vážně. Kde tu pizzerii hledat? Nachází se na nové kokorské ulici na „Olomoucké“ číslo popisné 404. Je to rodinný podnik rodičů Soldánových, kteří si na konci ulice, až u samé Kopřivnice postavili nový rodinný dům a do Kokor se přistěhovali. Syn Tomáš, vyučený kuchař a číšník pomáhal pizzerii zakládat.



První pizza, zkušební provoz. Foto redakce.

Vybudované nákladné zařízení a zázemí, splňující požadovaný kopec předpisů a nařízení je samozřejmostí. Speciální nerez elektrická pec je vybavena automatikou a šamotovými deskami. Pizzu o průměru 32 cm k osobnímu odběru u okénka vám připraví do 10 až 15 minut (se slevou 10%). Můžete si ji také objednat na určitou hodinu. Zajištěn je i rozvoz do 10 km zdarma. Máme před sebou nabídku 26 druhů klasické italské pizzy včetně pizzy se smetanovým základem a pizzy pro děti. Podle příloh či lépe ingrediencí je cenově odstupňovaná od klasické Margherity až po specialitu podniku – pizzu SULTÁN, podle přezdívky Tomáše z minulosti. Jako zajímavost uvádíme mezi ingrediencemi originál italskou rajčatovou šťavu a šunku, ale také ananas, škvarky, mořské plody, sýry a tvarůžky, salámy, klobásu, kuřecí či uzené maso, feferonky, kozí rohy, žampiony, kysané zelí, cibuli a já nevím co ještě. Jen si vybrat dle nabídkového letáku, kde najdete i výhodnou provozní dobu, telefon **774 000 702** a odkazy na Facebook i webové stránky PIZZA SULTAN.

Pizzerie je v provozu od 30. 4. 2011, prodej se rozjíždí, hlavní zákaznický proud (vyvážený osobní odběr a rozvoz telefonických objednávek v termokrabících) tvoří zatím Kokory, Žeravice, Nelešovice, Brodek, Rokytnice a v menším rozsahu i ostatní okolní obce a zejména období víkendu. Pizzerie Sultán přijímá i stravenky SODEXO-GASTROPASS, každá desátá pizza dle záznamu na odběrové kartičce je zdarma. Ohlasy na Facebooku jsou vlastně jen kladné.

Můžete se stavít na procházce, či vyjížděte po pěkném okolí naší obce, projít novou lokalitu, či čas od času okusit italskou specialitu v rodině, širší společnosti nebo na párty a využít i poměrně výhodné dovozoové vzdálenosti. Pizzu si můžete nechat dovézt i na společenské akce pod střeškou i v přírodě. Zkrátka už jsme jednou nohou v Evropě, nebo alespoň v Itálii. Ještě to moře kdyby bylo. Kš

ATLETICKÉ MLÁDÍ V PŘEROVĚ

V polovině června uspořádala Sokolská župa Středomoravská Kratochvilova na atletickém stadionu v Přerově u plaveckého bazénu lehkootletické závody, jako součást soutěže sokolské všestrannosti. Po dobrých loňských zkušenostech a některých úspěších jsme vypravili na závody i skupinu mladých členů Sokola Kokory a to ve výborné spolupráci s kokorskou základní školou. Vstřícní a ochotní rodiče zabezpečili dopravu dětí na závody a dokonce mnozí je po celou dobu na stadionu podporovali a povzbuzovali.

Tentokrát Kokory reprezentovali zejména mladší závodníci. Děvčata byla jen dvě z těch nejmladších a to Viktorka Marková a Maruška Zapletalová. Děkujeme jim za statečnost a snaživé výkony. Naši kluci ovládli zejména obě kategorie mladších žáků.



Naši mladí atleti před závody. Foto redakce.

Zleva: V. Hluší, O. Marek, M. Telíšek, A. Kratochvila, J. Majárek, A. Drobný. 1. řada: J. Zapletal, M. Zapletalová, M. Hluší, D. Horák, V. Marková B. Majárek. Foto asi nestihli A. Chovanec a Lakomý J. Všichni se pak snažili a bojovali.

Zkušený závodník Jan Majárek a Ondřej Marek už z loňska věděli, jak na to a k nim se přidali i další. Jan Majárek zopakoval své loňské celkové vítězství, přestože postoupil do starší kategorie II. Vyhral oba běhy, krátký i dlouhý i skok daleký, jen v hodu kriketovým míčkem byl čtvrtý. Druhého v celkovém pořadí porazil o 85 bodů. Na stupních vítězů ho doplnil ještě snaživý a bojovný Adam Chovanec ze Žeravic a polepšil si tak loňské umístění. Ani ostatní Kokoráci v této kategorii neklamali.

Žakovskou kategorii I kokorští zcela ovládli. Absolutní vítěz Ondřej Marek vyhrál všechny čtyři jednotlivé disciplíny (minule byl celkově pátý). Během roku výrazně zlepšil důležitou disciplínu, hod kriketovým míčkem a tak o jeho vítězství naprosto nebylo pochyb. Velkou radost nám udělal nový závodník Vilém Hluší, který přes slabší hod dosáhl jasně na stříbrnou medaili. Svým výkonem překvapil Miroslav Telíšek, který skončil čtvrtý. Jen pár bodů za běh na 300 m mu chybělo a stupeň vítězů by byl vyhrazen jen pro Kokory. Zařazení Jiříka Zapletala (ročník 2004) do této kategorie vyspělejších soupeřů bylo až příliš tvrdé a náročné. I tak mu děkujeme za velkou statečnost a snahu.

Snažili se i starší žáci, ale závodníci z Hranic, Přerova a Lipníka byli nad jejich síly.

Mezi předškoláky dosáhl z našich nejlepšího umístění Mikoláš Hluší na 8. místě, když v krátkém běhu byl druhý.

Mrzí nás neúčast děvčat, zejména všech starších kategorií i neúčast žáků z posledních tříd, zvláště když jsme tuto kategorii vloni vyhráli.

Jsmo moc rádi, že prostřednictvím sokolských soutěží poznává i naše žactvo krásu i útrapy královny sportu – lehké atletiky - a jsme za to osvědčeným sokolským organizátorům vděční, zvláště, když výsledky i přes složité bodování byly velmi rychle k dispozici. Důležité je samozřejmě porozumění i vstřícnost řady rodičů, kteří pochopili, že sport je pro jejich děti důležitou složkou správného a všestranného vývoje.

T. J. Sokol Kokory rodičům i vedení ZŠ Kokory děkuje za podporu a pomoc. Vždyť na základě sokolských soutěží a závodů získáváme pro nás i nové členy právě v žákovských kategoriích
Kš



První a druhé místo pro Kokory. Foto redakce.
Pozn. Text i výběr z fotografií byl zaslán i na sokolské webové stránky. Na vyhledávači Sokol Přerov blog .

MARATON ZUMBY SOKOLOVNA KOKORY

T. J. Sokol Kokory – odbor všestrannosti pořádá **letní odpoledne se zumbou v neděli 26. června od 14 hodin** a to v areálu sokolovny v Kokorách. Na program je vytrvalostní cvičení zumbý, tzv. **maraton zumbý** pro zájemce i diváky, kteří si to mohou alespoň chvíli zkusit v sále sokolovny. Cvičení či tanec povedou dvě oblíbené cvičitelky zumbý. Cvičení těch vytrvalých v sále s možným sledováním např. z balkonu apod. bude propojeno s posezením na hřišti s možností občerstvení. Využít je možno i dětského hřiště s prolézačkami a prohlídku nově dokončovaného atraktivního tenisového kurtu, k dispozici bude pro toto odpoledne i stůl pro stolní tenis ve vestibulu. Využijte této možnosti si přiměřeně podle vašich schopností zacvičit, zahrát, podívat se, projít se s dětmi a ponechat jim také volnost pohybu a sami pěkně v nedělním odpoledni relaxovat. Srdečně zve Sokol Kokory

NÁRODNÍ HÁZENÁ VČERA A DNES

Přinášíme pamětníkům jednu z mnoha fotografií, které provázely zhruba téměř před 40 lety výročí NH a také památné utkání MORAVA - ČECHY na upraveném stadionku Sokola KOKORY. Na méně známé fotografii (pravděpodobně Jan Teimer) vidíme zleva: tehdejšího předsedu MNV V. Kopečného, pracovníka svazu NH Janíka, předsedu družstva Ing. J. Vinklárka, organizačního pracovníka oddílu NH F. Matušku mladšího a s mikrofonem hlasatele Ing. A Košťálka.

Na internetu jsme už opakovaně našli stránky **národní házená Kokory** a také jednu zajímavou diplomovou práci ze sportovního prostředí pod názvem „**Konec národní házené na Olomoucku**“. Vyplní se to, nebo ještě vydržíme?



Na hřišti před léty. Archiv Sokola

Na další fotografii **v obrazové příloze KN** najdete současnost - mužstvo mužů Sokola Kokory, které v ročníku 2010 – 2011 skončilo na 2. místě oblastního přeboru národní házené. Část hráčů obětavě pendlovala mezi družstvem dorostenců a mužů. Zleva zadní řada: Ondřej Urbánek, Bronislav Kosek, Radoslav Kosek, Petr Džujík, Lukáš Bluma, Michal Kašpar. Přední řada: Josef Brada, Martin Ministr, David Kozák, Vojtěch Zlámal. Brankáři: Lukáš Brada, Michal Pluskal. Kluci držte se. Kš

PROGNÓZA A DROBNOSTI

Zdá se, že rané brambory budou určitě lepší než vloni. Odpovídá tomu i obrazová příloha, zobrazující „Magdy“ „zkušebně upytlačené“ na sv. Antonína na domácím poli poblíž redakce.

Vaše jsou ovšem asi větší. Ale to je jenom dobře.

Pracuje se na umístění KN také na webové stránky obce.

POZOR POZOR POZOR

Myslete dopředu na sobotní předhodové odpoledne, v srpnu na hřišti u sokolovny. Či só hode? Naše!!

KOKORSKÉ NOVINY – občasník

Vydavatel: Obec Kokory, Kokory 57

IČO: CZ 00301388

Registrovány u MK ČR pod číslem E 12660

Šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek (Kokory 118)

Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová .